

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2005. október 20.)****az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése szerinti eljárásról****(COMP/C38.281/B0.2 – Nyersdohány Olaszország ügy)***(az értesítés a C(2005) 4012. számú dokumentummal történt)***(Csak az angol és az olasz nyelvű szöveg hiteles)**

(2006/901/EK)

A HATÁROZAT ÖSSZEFOGLALÁSA**1. Bevezetés**

A Bizottság 2005. október 20-án az EK-Szerződés 81. cikke szerinti eljárással kapcsolatban határozatot (a továbbiakban: a határozat) fogadott el. A Bizottság az 1/2003/EK rendelet 30. cikkének rendelkezései alapján ezúton közlésezi a felek nevét, a határozat lényegét és a kiszabott büntetéseket, figyelembe véve a vállalkozások üzleti titkaiknak védelmére vonatkozó jogos érdekét. A határozat teljes szövegének nem bizalmas változata az ügy hiteles nyelvén és a Bizottság munkanyelvein megtalálható a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

Négy jelentős olasz nyersdohány feldolgozó cég, név szerint a Deltafina, a Dimon (jelenlegi elnevezése szerint Mindo), a Transcatab és a Romana Tabacchi (a továbbiakban együttesen: a feldolgozók) 1995-től 2002 elejéig megállapodásokat kötött és/vagy összehangolt magatartást folytatott az olaszországi nyersdohány felvásárlására vonatkozó kereskedelmi feltételek meghatározása céljából (mind a termelőktől való közvetlen beszerzésre, mind a köztes levelesdohány-kereskedőktől való vásárlásra vonatkozóan), beleértve az ár rögzítést és a piac felosztását.

A határozat kettős jogsértést állapít meg, amely legalább 1999 elejétől 2001 végéig tartott és abból állt, hogy az olasz dohányfeldolgozók szakmai testülete (*Associazione Professionale Trasformatori Tabacchi Italiani*, a továbbiakban: APTI) a tagjai nevében megállapított szerződéses árak rögzítéséről szakmaközi megállapodásokat kötött az olasz nyersdohánytermelők szervezetének szövetségével (*Unione Italiana Tabacco*, a továbbiakban: UNITAB), és az UNITAB a tagjai nevében megállapított szerződéses árakról ugyanilyen megállapodásokat kötött az APTI-val.

2. Az ügy eredete és az eljárás

A Bizottság bizonyos információkat szerzett az ágazat egészére kiterjedő, a dohány fajtája ill. minősége alapján meghatározott ársávokról szóló megállapodásokról, és 2002. január 15-én a feldolgozók és a termelők kereskedelmi szövetségeitől (APTI és UNITAB) tájékoztatást kért, akik 2002. február 12-én válaszoltak.

2002. február 19-én a Bizottsághoz engedékenységi kérelem érkezett a Deltafina S.p.A.-tól (a Deltafina egy jelentős olasz feldolgozó) az akkoriban újonnan elfogadott, a kartellek esetében

a bírság kiszabásának mellőzéséről és a bírság összegének csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: a közlemény) alapján. A Bizottság 2002. március 6-án a közlemény 15. pontja értelmében feltételes mentességet adott a Deltafina-nak.

2002. április 4-én és 10-én a Bizottsághoz további két engedékenységi kérelem érkezett a Dimon S.r.l.-től (a továbbiakban: Dimon) és a Transcatab-tól (a továbbiakban: Transcatab).

A Bizottság 2002. április 18-án és 19-én vizsgálatokat folytatott a Dimon, a Transcatab Trestina Azienda Tabacchi S.p.A. (a továbbiakban: Trestina) valamint a Romana Tabacchi s.r.l. (továbbiakban: Romana Tabacchi) telephelyén.

A Bizottság tájékoztatta a Dimon-t és a Transcatab-ot azon szándékáról, miszerint az eljárás végén, 2002. október 8-án (30 %-tól 50 %-ig illetve 20 %-tól 30 %-ig terjedő) levonásokat alkalmaz.

A Bizottság 2004. február 25-én az ügyben eljárást indított, és kifogási nyilatkozatot fogadott el, a címzettek pedig lehetőséget kaptak, hogy arra írásban vagy a 2004. június 22-én megtartott szóbeli meghallgatáson válaszoljanak.

A 2004. február 25-i kifogási nyilatkozat kiegészítését (a továbbiakban: a kiegészítés) 2004. december 21-én fogadták el. 2005. március 1-én egy második szóbeli meghallgatásra került sor.

3. A Felek**3.1. A feldolgozói oldal**

A Deltafina az Universal Corporation-nek (a továbbiakban: Universal), a világ legnagyobb dohánykereskedőjének teljes tulajdonú olasz leányvállalata. 2001-ben (a feldolgozók által elkövetett jogsértés utolsó teljes éve) a Deltafina az olasz nyersdohánynak mintegy 25 %-át vásárolta fel. A Deltafina és az Universal a határozat címzettjei.

A Dimon és a Transcatab a jogsértés idején a Dimon Incorporated-nek (a továbbiakban: Dimon Inc) illetve a Standard Commercial Corporation-nek (a továbbiakban: SCC), a világ második illetve harmadik legnagyobb dohánykereskedőjének, teljes tulajdonú olasz leányvállalatai voltak. 2004 szeptemberé-

ben a Dimon megváltoztatta a nevét Mindo S.r.l.-re (a továbbiakban Mindo) és már nem tagja a Dimon Inc. csoportnak. A Dimon Inc. és az SCC 2005. április 13-án Alliance One International Inc. (a továbbiakban: Alliance) néven egyesült. 2001-ben a Dimon az Olaszországban termelt nyersdohány 11,28 %-át, a Transcat a 10,8 %-át vásárolta fel. A Mindo, a Transcat és az Alliance a határozat címzettjei.

A Romana Tabacchini egy családi vállalkozás. 1997-ig egy nemzetközi kereskedő cég (amit aztán felvásárolt a Dimon Inc.) alkalmazásában működött. 1997 óta önálló kereskedőként működik. 2001-ben a Romana Tabacchi az Olaszországban termelt nyersdohány 9,5 %-át vásárolta fel.

Az APTI a nyersdohány-feldolgozók olasz szervezete. Az 59 olasz nyersdohány-feldolgozó közül 17 APTI-tag.

3.2. A termelői oldal

Az UNITAB Italia az olasz dohánytermelők szervezetének szövetsége és az összes termelőnek kb. 80 %-át képviseli.

4. Az érintett ágazat: az olasz nyersdohányágazat

Az EU a világ nyersdohánytermelésének megközelítőleg 5 %-át adja. Az EU-n belül a dohánytermelést Görögország, Olaszország és Spanyolország vezeti, amelyek az EU termelésének 38 %, 37,5 % és 12 %-át adják.

A nyersdohány nem homogén termék. Olaszországban a Burley és a Bright a legelterjedtebb fajták. A kategóriákon belül minőségi fokozatokat lehet megkülönböztetni. A termelők szárítás után a dohányt kötegenként adják el a feldolgozóknak; a kötegek ára a bennük található dohány minőségétől függ.

Az olasz nyersdohány-feldolgozók a termelőktől és a termelők olasz szövetségétől nyersdohányt (valamint más közvetítőktől fermentált dohányt) vásárolnak, és feldolgozzák (vagy újra feldolgozzák), és ezután eladják Olaszország, illetve a világ dohánygyártó cégeinek. A feldolgozókat „elsődleges feldolgozóknak” nevezik, mivel ők dolgozzák fel elsőként a dohányt (a másodlagos feldolgozással szemben, amit a cigarettagyártók végeznek), vagy a „dohánylevél kereskedőkkel” szemben, akiknek a termelők és a végtermék gyártói közötti közvetítés a szerepük.

Az exportőr kifejezést általában azokra a feldolgozókra használják, akik rendelkeznek olyan kocsányozó géppel, amely lehetővé teszi a cigarettagyártók által megvásárolt kész termék (kocsányozott levélrész) előállítását. Azokat a feldolgozókat, akik csak leveles állapotban csomagolt dohányt tudnak előállítani, „köztes levelesdohány-kereskedőnek” vagy egyszerűen csak levelesdohány-kereskedőnek nevezik. A feldolgozás első lépései után (pl. piszok eltávolítása, a levelek kiválogatása) a levelesdohány-kereskedő a dohányt eljuttatja az exportőrhöz, hogy ő a további feldolgozást követően felkínálhassa a cigarettagyártóknak. A határozat címzettjeiként szereplő feldolgozók „exportőrnek” minősülnek.

5. A keretszabályozás

A nyersdohány termelését és feldolgozóknak történő eladását a közösségi és a nemzeti jog is szabályozza.

5.1. A nyersdohány piac közös szervezése

A nyersdohány ágazatban a piac közös szervezéséről szóló rendelet⁽¹⁾ a következőket írja elő: 1. termelési kvótarendszer, 2. a termelők jövedelemtámogatása a nyersdohánytermelés alapján kialakított rendszerben.

Jövedelemtámogatás csak a kvótán belüli dohánytermelés után jár (bizonyos kiigazításokkal). 1998 óta a közösségi jövedelemtámogatás egy részét (az úgynevezett változó részt) a természetett dohány – árban is megmutató – minősége alapján fizetik. A jövedelemtámogatás változó részének kifizetése a termelői csoportok feladata.

A piac közös szervezése előírja, hogy minden termelő, termelői csoport és elsődleges feldolgozó minden idény kezdetén (március-május környékén, amikor a dohánypalántákat átültetik), úgynevezett „termeltetési szerződést” kössön, és abban állapodjon meg a fajtákra és minőségi fokozatokra vonatkozó „szerződéses árakban”. Ilyenkor az árakat gyakran még minimális árként vagy árskálában fejezik ki. Megjegyzendő azonban, hogy a végső ár (vagy „átvételi ár”) csak aratáskor (október és január között) kerül meghatározásra, és a minőség, a mennyiség, valamint a további alkuk függvényében jelentősen eltérhet a „termeltetési szerződésben foglalt ártól”.

A közösségi jog támogatja az ágazatközi szervezetek létrehozását, amelyek keretében a termelők és a feldolgozók együttműködnek a piac hatékony működése érdekében. Az árak és kvóták rögzítése azonban szigorúan tilos. A közösségi jog értelmében az ebben az ügyben részt vevő szövetségek egyike sem ágazatközi szervezet.

5.2. Nemzeti jog

Olaszországban a szakmaközi (egy egész ágazatra kiterjedő) egyezményekről szóló, 88/88. számú törvény szabályozza a termeltetési szerződéseket és a mezőgazdasági termékek eladását.

⁽¹⁾ Legutóbb a 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 161., 2004.4.30., 48. o.) módosított, a nyersdohány piacának közös szervezéséről szóló, 1992. június 30-i 2075/92/EGK tanácsi rendelettel (a továbbiakban: 2075/92 rendelet) (HL L 215, 1992.7.30., 70. o.) módosított, 1970. április 21-i 727/70/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 727/70 rendelet) (HL L 94, 1970.4.28, 1. o.). Lásd még a 2075/92/EK rendelet módosításáról szóló, 1998. július 20-i 1636/98/EK tanácsi rendeletet, (a továbbiakban: 1636/98 rendelet) (HL L 210., 1998.7.28., 23. o.) és legutóbb a 2002. november 7-i 1983/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 306., 2002.11.8., 8. o.) módosított, a nyersdohány ágazatban a jövedelemtámogatási rendszer, a termelési kvóták és a termelői csoportoknak nyújtandó külön támogatás tekintetében a 2075/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak meghatározásáról szóló, 1998. december 22-i 2848/98/EK bizottsági rendeletet (a továbbiakban: 2848/98 rendelet) (HL L 358, 1998.12.31., 17. o.).

Pontosabban szólva a 88/88. számú törvény 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a szakmaközi egyezményekben meg kell határozni az érintett terméket, a termék szállításának módját és idejét, valamint a minimális árat. Azok a termelők és feldolgozók, akik a szakmaközi egyezmények feltételeit teljesítik, ösztönzésben (főképpen kedvezményes támogatásokban) részesülnek. A 88/88. számú törvényt sok mezőgazdasági ágazatban alkalmazták, beleértve a dohánytermelést, ahol az APTI és az UNITAB számos szakmaközi egyezményt kötött 1999 és 2001 között (minimális árban vagy árskálákban kifejezett termeltetési szerződésben foglalt árakról).

6. A határozatban megfogalmazott magatartások

6.1. A feldolgozói jogsértés

A Deltafina, a Dimon, a Transcatab és a Romana Tabacchi 1995-től 2002 elejéig megállapodásokat kötött és/vagy összehangolt magatartást folytatott az olaszországi nyersdohány felvásárlására vonatkozó kereskedelmi feltételek rögzítése céljából (mind a termelőktől való közvetlen beszerzésre, mind a köztes levelesdohány-kereskedőktől való vásárlásra vonatkozóan), beleértve a következőket: a) A feldolgozók által a dohány átvételekor fizetett közös vételár, valamint egyéb kereskedelmi feltételek meghatározása; b) a beszerzők és a mennyiségek felosztása; c) a felvásárlásra vonatkozó versenymagatartás koordinálása érdekében történő információcsere; d) a többlettermelésre vonatkozó mennyiségek és árak meghatározása; és e) 1995-ben és 1998-ban nyilvános árveréseken tett árajánlatok koordinálása.

6.2. Az APTI jogsértése

Az APTI 1999-től 2001 végéig kialakította az egyes dohányfajták minőségi osztályaira vonatkozó árakkal kapcsolatos tárgyalási álláspontját, amiről az UNITAB-bal szakmaközi egyezmények keretében döntött.

6.3. Az UNITAB jogsértése

Az UNITAB 1999-től 2001 végéig kialakította az egyes dohányfajták minőségi osztályaira vonatkozó árakkal kapcsolatos tárgyalási álláspontját, amiről az APTI-val szakmaközi egyezmények keretében döntött.

7. Jogi értékelés

A határozatban a Bizottság megállapítja, hogy a fent leírt magatartások az EK-Szerződés 81. cikkének három különböző (egyszeri és folyamatos) megsértését valósítják meg.

A jogsértés minden olyan résztvevője, aki a határozat címzettje, az EK-Szerződés 81. cikke értelmében vállalkozás, vállalkozás része, vállalkozások szövetsége, vagy vállalkozások szövetségeinek szövetsége.

Azok a megállapodások és/vagy összehangolt magatartások, amelyek közvetlenül vagy közvetetten rögzítik az ügyleti árakat vagy felosztják a mennyiségeket, tárgyuknál fogva

versenykorlátozó jellegűek. Pontosabban szólva, a feldolgozók összehangolt vásárlási magatartása ebben az esetben versenymagatartásuk lényeges szempontjait befolyásolta és természetéből adódóan hatni tudott ugyanazon vállalkozások más piacon, beleértve a feldolgozó piacot is, való versenyére. Ezen magatartásokról az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

Az ilyen magatartások legalábbis potenciálisan hatással lehetnek az Olaszország és a többi tagállam közötti nyersdohány-kereskedelemre, mivel az olasz nyersdohány-felvásárlás jelentős részét lefedik és olyan termékre (a nyersdohányra) vonatkoznak, amely a feldolgozott dohány köztes terméke és nagy tételben exportált termék.

A határozat foglalkozik az egyes versenyszabályok mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére történő alkalmazásáról szóló, 1962. április 4-i 26. tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: 26. rendelet) a szóban forgó magatartásra történő alkalmazásával is. Következtetése szerint a kérdéses korlátozó magatartások nem tekinthetők a közös agrárpolitika céljai eléréséhez „szükségesnek”, ezért teljes mértékben vonatkozik rájuk az EK-Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése.

Végül a határozat megállapítja, hogy sem a nemzeti jog, sem az igazgatási gyakorlat nem kötelezte a feldolgozókat arra, hogy megállapodjanak a nyersdohány átlagárában vagy maximális vételárában, vagy szétosszák az egyes feldolgozók által felvásárlandó dohánymennyiségeket. Ezenkívül azt sem írta elő keret-szabály, hogy a feldolgozók és a termelők közösen állapodjanak meg a „szerződéses árakban”, és nem fosztotta meg őket a versenymagatartás minden lehetőségétől. Következésképpen az egyrészt a termelők képviselői, másrészt a feldolgozók közötti megállapodások és/vagy összehangolt magatartások teljes mértékben az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak.

8. A deltafina, a transcatab és a dimon anyavállalatainak felelőssége

A határozat szerint az Universal (a Deltafina anyavállalata), a Dimon Inc. (a Dimon anyavállalata) és az SCC (a Transcatab anyavállalata) döntő befolyást gyakoroltak leányvállalataikra a kérdéses időszakban, ezért egyetemlegesen felelősek leányvállalataik magatartásáért.

9. Pénzbírságok

9.1. Az UNITAB és az APTI jogsértésére vonatkozóan kirótt pénzbírságok

A határozat a termelők és a feldolgozók képviselőinek magatartását figyelembe véve csupán 1 000 EUR pénzbírságot tart helyenvalónak.

Bár a 88/88. számú törvény nem írta elő a szakmaközi egyezmények megkötését és valójában évekig nem került sor ezek megkötésére, a 88/88. számú törvény (ahogy azt a minisztérium igazgatási gyakorlatában a továbbiakban alkalmazták) ösztönzőket hozott létre az olyan szakmaközi egyezmények

támogatására, amelyek keretében minimálár került meghatározásra. Figyelembe kell tehát venni, hogy a 88/88. számú törvényt számos esetben alkalmazták a mezőgazdasági szektorban, mielőtt az ebben a határozatban tárgyalt, dohánytermesztésre vonatkozó szakmaközi egyezményeket megkötötték volna, és az egyezményekről tárgyaló felek magatartását sem a nemzeti, sem a közösségi jog nem kifogásolta annak ellenére, hogy az egyezményeket közzé tették és közölték a minisztériummal.

Ezen okokból az ebben az ügyben kiszabott bírságok kezdő összegét az alábbiaként kell megállapítani:

— Deltafina	60 000 000 EUR
— Transcatlab	20 000 000 EUR
— Dimon (Mindo)	20 000 000 EUR
— Romana Tabacchi	12 500 000 EUR

9.2. A feldolgozók jogsértésére vonatkozóan kirótt pénzbírságok

9.2.1. A feldolgozók jogsértésének súlyossága

A feldolgozók jogsértésének jellege nagyon súlyosnak tekintendő, mert az olasz nyersdohányfajták árainak rögzítésére és a mennyiségek felosztására vonatkozik. A felvásárlói kartellek negatívan befolyásolhatják a termelők termelési szándékát és csökkenthetik a feldolgozók közti versenyt a feldolgozó piacon. Ez különösen az olyan esetekben, mint a jelenlegi van így, ahol a terméket érintő felvásárlói kartellek (nyersdohány) lényegesen befolyásolják a feldolgozásban (jelen esetben az elsődleges feldolgozásban és a feldolgozott dohány eladásában) résztvevők tevékenységét. Az Olaszországban termelt nyersdohány a közösségi kvótatermelésnek mintegy 38 %-át teszi ki. Ezen termelés összértéke 2001-ben (a jogsértés utolsó teljes éve) 67,338 millió EUR volt.

9.2.2. Egyedi súly és elrettentés

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a négy érintett feldolgozóra kirótt bírság meghatározásakor figyelembe kell venni azoknak a piaci helyzetét. A Deltafina esetében magasabb kezdő összeget kell megállapítani, mivel nagyobb felvásárlónak tűnik annak fényében, hogy 2001-ben (a jogsértés utolsó teljes éve) a felvásárlási piacnak kb. 25 %-át uralta. A Transcatlab-ot, a Dimon-t és a Romana Tabacchi-t egy csoportba kell sorolni, és ezeknek a cégeknek alacsonyabb kezdő összeget kell kapniuk, figyelembe véve az olasz nyersdohány felvásárlási piacon való kisebb részesedésüket (8,86 % és 11,28 % között).

Mivel a Deltafina, a Transcatlab és a Dimon (jelenleg Mindo) olyan nagy csoportok részei (illetve a Mindo része volt), amelyek szintén a határozat címzettjei, bírságukat elrettentési céllal meg kell sokszorozni.

Ezen okokból a bírságok kezdő összege ebben az ügyben az alábbiaként kerül megállapításra:

— Deltafina	37 500 000 EUR
— Transcatlab	12 500 000 EUR
— Dimon (Mindo)	12 500 000 EUR
— Romana Tabacchi	10 000 000 EUR

9.2.3. A jogsértés időtartama

A Deltafina, a Dimon és a Transcatlab jogsértése kb. 6 évig és 5 hónapig tartott. A Romana Tabacchi feltételezhetően több mint 2 évig és 9 hónapig vett részt a jogsértésben.

9.2.4. Enyhítő körülmények

A Romana Tabacchi javára a Bizottság enyhítő körülményként ismeri el azt, hogy a kartell számos területén nem vett részt és egészen addig fellépett a kartell céljaival szemben, amíg el nem érte, hogy a kartell többi résztvevője közösen tiltakozzon ellene.

Enyhítő körülménynek számít a Deltafina esetében az eljárás közbeni hatékony együttműködése. Az alább leírtak szerint a Deltafina a közlemény értelmében elveszítette a bírságok alóli mentességét. Azonban ezen ügy kivételes körülményeire való tekintettel (mivel ez volt az első ügy, ahol a közlemény értelmében engedékenységi kérelem érkezett és ahol ezt egy határozat alkalmazza), a Deltafina együttműködését a cég számára kedvezően figyelembe kell venni. A Deltafina együttműködése valóban lényeges és az eljárás során folyamatosan jellemző volt (az alább leírt tények kivételével), ezért az enyhítő körülmények alkalmazását támogatni kell.

9.2.5. A bírság felső határa

Úgy tűnik, hogy az Universal/Deltafina-ra és az Alliance/Transcatlab-Mindo-ra kiszabott bírságok nem haladják meg az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésében a forgalom 10 %-ára vonatkozóan előírt határértéket. Azonban a Mindo egyetemleges felelőssége a legutóbbi üzleti év teljes forgalmának (azaz 2,59 millió EUR) 10 %-át alapul véve állapítandó meg, mert a Mindo már nincs kapcsolatban a korábbi Dimon csoporttal.

A 10 %-os határérték miatt a Romana Tabacchi esetében szükséges a bírságcsökkentés.

Az eredményül adódó összegek tehát a következők:

— Deltafina	30 000 000 EUR
— Dimon (Mindo)	20 000 000 EUR
— Transcatlab	20 000 000 EUR
— Romana Tabacchi	2 050 000 EUR

9.3. A közlemény alkalmazása

A Deltafina, a Dimon és a Transcatlab a 2002-es közlemény (lásd fent a 2. szakaszt) értelmében engedékenységi kérelmet nyújtott be.

9.3.1. A Deltafina engedékenységi kérelme

A közlemény a végleges mentesség megadását a közlemény 11. pontjában leírt halmozott feltételek teljesítésétől teszi függővé. Különösen a 11. a) pont követeli meg a vállalkozásoktól (akik feltételes mentességet kaptak), hogy „teljes mértékben, folyamatosan [...]” együttműködjenek.

A 2004. június 22-én tartott szóbeli meghallgatáson kiderült, hogy a Deltafina az APTI üzletvezetőinek megbeszélése alkalmával, ahol a Dimon, a Transcatab és a Trestina képviselői is jelen voltak, közzé tette engedékenységi kérelmét. Ez a közzététel azelőtt történt, mielőtt a Bizottságnak lehetősége lett volna a vizsgálatokat elvégezni és ez veszélyeztette azokat.

A határozat megállapítja, hogy a Deltafina ezzel a cselekedettel megszegte az együttműködési kötelezettséget, amire a közlemény 11.a) pontja kötelezte. Ennek megfelelően a Deltafina-nak nem adható mentesség.

A Deltafina ezzel a ponttal kapcsolatos védekezésére válaszul a határozat megerősíti, hogy a közlemény 11.a) pontja értelmében az engedékenységi kérelmet bizalmasan kell kezelni annak érdekében, hogy a Bizottság által elvégzendő későbbi vizsgálatok eredményei ne szenvedjenek sérelmet. A Deltafina tudott a Bizottság meglepetésszerű vizsgálatok elvégzésével kapcsolatos szándékáról. Valójában szerveztek egy vizsgálatot, ami, ahogy az a Deltafina és a Bizottság szolgálatai közti megbeszélésen bejelentésre került, meg is történt.

Minden olyan ügynek, amelyben egy kartellben részt vevő vállalkozás elhatározza, hogy mentességi kérelmet nyújt be, velejárója, hogy a mentességi kérelem bizalmas kezelése bizonyos nehézséget okoz. Azonban semmilyen ilyen jellegű nehézség (vagy a tény, hogy a Bizottságot tájékoztatták róla) nem jogosítja fel a mentesség kérelmezőjét arra, hogy önkéntesen közzé tegye mentességi kérelmét egy olyan megbeszélésen, ahol versenytársai is jelen vannak.

9.3.2. A Deltafina vagylagos kérelme a bírság összegének csökkentését illetően

A Deltafina engedékenységi kérelme a bírság összegének csökkentéséről szóló kérelmet is tartalmazott, amely különben alkalmazható lett volna rá ebben az ügyben azzal a szigorú kikötéssel, hogy „a Versenypolitikai Főigazgatóság a teljes mentesség iránti kérelmet elutasítja”.

A határozat (a közlemény tartalmát, illetve annak célszerű és módszeres értelmezését alapul véve) úgy találja, hogy a csökkentés iránti utólagos kérelmet csak abban az esetben lehet elfogadni, ahol a kérelem benyújtásának idején nem adható feltételes mentesség, és elveszti jogi értékét, ha a feltételes mentesség megadása már megtörtént. Mivel a Deltafina kezdetben feltételes mentességet kapott és azt az együttműködési kötelezettség – amelynek hatálya alá tartozott – megszegése miatt elvesztette, nem részesülhet a bírság csökkentésében.

9.3.3. A közlemény alkalmazása a Dimon és a Transcatab esetében

A határozat megállapítja, hogy az a tény, hogy a Deltafina esetében nem alkalmazták a végleges mentességet, nincs közvetlenül hatással arra, hogy a Dimon és a Transcatab esetében hogyan alkalmazzák a közleményt. Különösen a közlemény nem szavatolja a felek magatartásának felminősítését azután, hogy a Deltafinától megtagadták a végleges mentességet.

Mind a Dimon, mind a Transcatab teljesítette azon feltételeket, amiket a csökkentési kérelem alapján kiszabtak rájuk. A Bizottsághoz eljuttatott bizonyítékok értékelése és az eljárás közben a Bizottsággal való együttműködésük alapján a határozat a Dimonnak és a Transcatabnak, a csökkentésnek az erre irányuló kérelmet követően előirányzott és a kapcsos zárójelben feltüntetett (rendre 50 %, illetve 30 %) legfelső szintjét adja.

A fentiek alapján a bírságok végleges összege ebben az ügyben az alábbiaként kerül megállapításra:

— a Deltafina és az Universal, egyetemlegesen,	30 000 000 EUR
— a Dimon (Mindo) és az Alliance One International, Az Alliance One International a teljes összegért, a Mindo pedig egyetemlegesen csak 3,99 millió EUR-ért felelős.	10 000 000 EUR
— a Transcatab és az Alliance One International, egyetemlegesen	14 000 000 EUR
— a Romana Tabacchi	2 050 000 EUR
— az APTI	1 000 EUR
— az UNITAB	1 000 EUR